

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 6. marca 2014*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Prenos podjetij — Ohranjanje pravic delavcev — Direktiva 2001/23/ES — Prenos delovnih razmerij v primeru pogodbenega prenosa dela obrata, ki ga ni mogoče opredeliti kot predhodno obstoječ samostojen gospodarski subjekt“

V zadevi C-458/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunale di Trento (Italija) z odločbo z dne 20. septembra 2012, ki je prispela na Sodišče 11. oktobra 2012, v postopku

Lorenzo Amatori in drugi

proti

Telecom Italia SpA,

Telecom Italia Information Technology Srl, nekdanja Shared Service Center Srl,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec) in A. Prechal, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za L. Amatorija in druge R. Bolognesi, odvetnik,
- za Telecom Italia SpA in Telecom Italia Information Technology Srl, nekdanjo Shared Service Center Srl, A. Maresca, R. Romei in F. R. Boccia, odvetniki,
- za italijansko vlado G. Palmieri, zastopnica, skupaj z L. D'Ascio, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo C. Cattabriga in J. Enegren, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: italijanščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(1)(a) in (b) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med L. Amatori in 74 drugimi tožečimi strankami na eni strani ter družbo Telecom Italia SpA (v nadaljevanju: Telecom Italia) in družbo Telecom Italia Information Technology Srl, nekdanja Shared Service Center Srl (v nadaljevanju: TIIT) na drugi glede opredelitve „prenosa dela podjetja“ z vložkom, ki ga je družba Telecom Italia kot enoto informacijske dejavnosti, imenovane „IT Operations“ (v nadaljevanju: enota IT Operations), vložila v družbo TIIT.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva Sveta 2001/23 je razveljavila in nadomestila Direktivo Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 61, str. 26), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 (UL L 201, str. 88).

- 4 V uvodni izjavi 3 Direktive 2001/23 je navedeno:

„Predvideti je treba varovanje delavcev v primeru, ko se spremeni delodajalec, in zlasti zagotoviti, da se njihove pravice ohranijo.“

- 5 Člen 1(1)(a) in (b) navedene direktive določa:

„(a) Ta direktiva se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.

(b) Ob upoštevanju pododstavka (a) in nadaljnjih določb tega člena se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska.“

- 6 Člen 3(1), prvi pododstavek, navedene direktive določa:

„Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.“

- 7 Člen 6(1), prvi in četrti pododstavek, iste direktive določa:

„Če podjetje, obrat ali del podjetja ali obrata ohrani samostojnost, se status in funkcija predstavnikov ali predstavništva delavcev, ki jih prenos prizadene, ohrani v enaki obliki in pod istimi pogoji, kakor so obstajali do dneva prenosa na podlagi zakona, predpisa, upravne določbe ali sporazuma, če so izpolnjeni pogoji za ustanovitev predstavništva delavcev.

[...]

Če podjetje, obrat ali del podjetja ali obrata ne ohrani samostojnosti, države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so prevzeti delavci, ki so bili zastopani pred prenosom, še naprej ustrezno zastopani v obdobju, ki je potrebno za ponovno ustanovitev ali ponovno imenovanje predstavništva delavcev v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso.“

8 Člen 8 Direktive 2001/23 določa:

„Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da uporabljajo ali sprejmejo za delavce ugodnejše zakone ali druge predpise ali da spodbujajo ali dopuščajo za delavce ugodnejše kolektivne pogodbe ali sporazume med socialnimi partnerji.“

Italijansko pravo

9 Člen 2112, prvi in peti odstavek, civilnega zakonika, kakor je bil spremenjen s členom 32 zakonske uredbe št. 276/2003 o uporabi nazivov na področju zaposlovanja in trga dela, ki so določeni z zakonom št. 30 z dne 14. februarja 2003 (decreto legislativo n. 276 – Attuazione delle deleghe in materia di occupazione e mercato del lavoro, di cui alla legge 14 febbraio 2003, n. 30), z dne 10. septembra 2003 (redni dodatek št. 159 h GURI št. 235 z dne 9. oktobra 2003, v nadaljevanju: civilni zakonik), v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, določa:

„1. Pri prenosu podjetja se delovno razmerje nadaljuje pri pridobitelju [...]

[...]

5. Za namene in učinke tega člena se za prenos podjetja šteje vsaka operacija, ki po pogodbenem prenosu ali združitvi prinaša spremembo [v lastništvu] organizirane profitne ali neprofitne gospodarske dejavnosti, ki obstaja pred prenosom in ki s prenosom ohrani svojo identiteto, ne glede na poslovno prakso ali ukrep, s katerim je prenos izvršen, vključno z užitkom ali najemom podjetja. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za prenos dela podjetja, ki deluje kot funkcionalno samostojna enota organizirane gospodarske dejavnosti in ki jo kot tako v času njenega prenosa opredelita odsvojitelj in pridobitelj.“

10 Iz predložitvene odločbe med drugim izhaja, da je zadnji stavek člena 2112, peti odstavek, v različici, ki je veljala pred to zakonsko uredbo, določal:

„Določbe tega člena se uporabljajo tudi za prenos dela podjetja, ki deluje kot funkcionalno samostojna enota organizirane gospodarske dejavnosti v smislu tega odstavka, ki kot takšna obstaja pred prenosom in ob prenosu ohrani svojo identiteto.“

11 Poleg tega je v predložitveni odločbi pojasnjeno, da delodajalčev prenos pogodb o zaposlitvi spada v okvir člena 1406 civilnega zakonika, če ne gre za „prenos podjetja ali dela podjetja“ v smislu člena 2112, peti odstavek, civilnega zakonika. Ta člen določa, da se za takšen prenos zahteva soglasje delavca.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

12 Družba Telecom Italia je februarja 2010 izvedla notranjo reorganizacijo.

13 Pred to reorganizacijo je imela družba Telecom Italia oddelek imenovan „Technology and Operations“, ki ga je sestavljala vrsta služb, med katerimi je bila med drugim tudi dejavnost „Information Technology“. Ta je imela enotno strukturo, saj je obsegala operativne informacijske operativne dejavnosti inovacij, načrtovanja, izvedbe, obratovanja, uporabe in obratovanja infrastrukture. Ob

notranji reorganizaciji je družba Telecom Italia to dejavnost razdelila na vrsto enot, vključno z enotami imenovanimi „IT Operations“, „IT Governance“ in „Ingénieries“. Enota „Ingénieries“ je združila enoti inovacij in načrtovanja.

- 14 Trije pododdelki, med njimi služba za izvedbo „Software and test factory“, so bili pridruženi enoti IT Operations.
- 15 Po ustanovitvi enote IT Operations delavci razporejeni v enoto „Ingénieries“ in v službo „Software and test factory“ nikoli niso prenehali z medsebojnim sodelovanjem.
- 16 Poleg tega je družba Telecom Italia, po ustanovitvi in prenosu na enoto IT Operations, na službo „Software and test factory“ naslavljala posebna navodila.
- 17 Družba Telecom Italia je 28. aprila istega leta to enoto v obliki stvarnega vložka v kapital prenesla na svojo hčerinsko družbo TIIT. Tožeče stranke v postopku v glavni stvari, ki so bile razporejene v to enoto, ne da bi s tem soglašale, so delovno razmerje s pridobiteljem nadaljevale na podlagi člena 2112, prvi odstavek, civilnega zakonika.
- 18 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari menijo, da tega vložka ni mogoče opredeliti kot prenosa dela podjetja v smislu člena 2112, peti odstavek, civilnega zakonika, zato so pri Tribunale di Trento (Sodišče v Trentu), ki je odločalo kot delovno sodišče, vložile tožbo zaradi ugotovitve, da navedenemu vložku niso mogle ugovarjati in da se je zaradi tega nadaljevalo njihovo delovno razmerje pri družbi Telecom Italia.
- 19 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so v utemeljitev tožbe navedle, da pred vložkom enote IT Operations v kapital družbe TIIT ta enota ni bila funkcionalno samostojen pododdelek v strukturi družbe Telecom Italia. Poleg tega naj navedena enota pred prenosom ne bi obstajala. Opredelitev tega vložka pri prenosu podjetja bi prav tako oviral tudi prevladujoč vpliv odsvojitelja na pridobitelja.
- 20 Poleg tega je družba TIIT po vložku enote IT Operations prevladujoč del svoje dejavnosti očitno še naprej opravljala za družbo Telecom Italia.
- 21 V teh okoliščinah je Tribunale di Trento prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji za predhodno odločanje:
 - „1. Ali ureditev Evropske unije glede ‚prenosa dela podjetja‘, zlasti člen 1(1)(a) in (b) [Direktive 2001/23] v povezavi s členom 3(1) [te] Direktive nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je tisti iz člena 2112, peti odstavek, civilnega zakonika, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, ne da bi se za to zahtevalo soglasje delavcev, na katere se nanaša ukrep prevzema, tudi če zadevni del podjetja ni funkcionalno samostojna gospodarska enota, ki bi v času prenosa že obstajala in ki bi jo kot tako lahko takrat opredelila odsvojitelj in pridobitelj?
 2. Ali ureditev Evropske unije glede ‚prenosa dela podjetja‘, zlasti člen 1(1)(a) in (b) [Direktive 2001/23] v povezavi s členom 3(1) [te] direktive nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je tisti iz člena 2112, peti odstavek, civilnega zakonika, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, ne da bi se za to zahtevalo soglasje delavcev, na katere se nanaša ukrep prevzema, tudi če družba odsvojiteljica pridobiteljico po prenosu v celoti nadzoruje, kar je razvidno iz tesne medsebojne poslovne vezi in porazdelitve poslovnega tveganja?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 22 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(a) in (b) Direktive 2001/23 razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je v postopku v glavni stvari, ki ob prenosu dela podjetja dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, če zadevni del podjetja ni funkcionalno samostojna gospodarska enota, ki bi v času prenosa že obstajala.

Dopustnost

- 23 Družbi Telecom Italia in TIIT menita, da prvo vprašanje ni dopustno, ker temelji na neutemeljeni predpostavki, v skladu s katero bi morala enota, ki se prenaša, obstajati pred prenosom. Pojem „predhodnega obstoja“ naj namreč ne bi bil uporabljen niti v novem besedilu člena 2112 civilnega zakonika in Direktive 2001/23 niti v sodni praksi Sodišča.
- 24 V zvezi s tem je treba navesti, da ta ugovor, ki se nanaša na člen 2112 civilnega zakonika, ne odpira vprašanja dopustnosti prvega vprašanja, pač pa vprašanje pristojnosti Sodišča.
- 25 Čeprav je Sodišče v skladu s členom 267, prvi pododstavek, PDEU pristojno za predhodno odločanje o razlagi Pogodb ter o veljavnosti in razlagi aktov institucij, organov, uradov ali agencij Evropske unije, pa razlaga nacionalnega prava ni v njegovi pristojnosti.
- 26 Vendar v nasprotju s tem, kar trdita družbi Telecom Italia in TIIT, predložitveno sodišče Sodišča ne prosi za razlago svojega nacionalnega prava, ki jo je samo podalo.
- 27 Poleg tega vprašanje, ali je pojem „predhodni obstoj“ povezan z Direktivo 2001/23, ne presega pristojnosti Sodišča, ker se ne nanaša na dopustnost, pač pa na vsebino tega vprašanja (glej po analogiji sodbo z dne 27. junija 2013 v združenih zadevah VG Wort in drugi, od C-457/11 do C-460/11, točka 46).
- 28 Iz vsega predhodno navedenega izhaja tudi, da je prvo vprašanje, ki ga je postavilo Tribunale di Trento, dopustno.

Vsebinska presoja

- 29 Najprej je treba navesti, da se Direktiva 2001/23 uporablja ob vseh zamenjavah – v okviru pogodbenih razmerij – fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za obratovanje podjetja in ki prevzema obveznosti delodajalca do zaposlenih v podjetju (glej sodbo z dne 20. januarja 2011 v zadevi CLECE, C-463/09, ZOdl., str. I-95, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 30 V skladu z ustaljeno sodno prakso je za ugotovitev, ali gre za „prenos“ podjetja v smislu člena 1(1) Direktive 2001/23, odločilno merilo to, ali zadevna enota ohrani svojo identiteto, potem ko jo prevzame novi delodajalec (glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 6. septembra 2011 v zadevi Scattolon, C-108/10, ZOdl., str. I-7491, točka 60 in navedena sodna praksa).
- 31 Ta prenos se mora nanašati na trajno organizirano gospodarsko enoto, katere dejavnost ni omejena na izvajanje posameznega projekta. Tako enoto sestavlja dovolj strukturiran in samostojen skupek oseb in sredstev, ki omogoča opravljanje gospodarske dejavnosti z lastnim ciljem (glej sodbi z dne 10. decembra 1998 v združenih zadevah Hernández Vidal in drugi, C-127/96, C-229/96 in C-74/97, Recueil, str. I-8179, točki 26 in 27, in z dne 13. septembra 2007 v zadevi Jouini in drugi, C-458/05, ZOdl., str. I-7301, točka 31, ter zgoraj navedeno sodbo Scattolon, točka 42).

- 32 Iz tega sledi, da mora biti zadevna gospodarska enota pred prenosom za namen uporabe te direktive med drugim dovolj funkcionalno samostojna, saj se pojem samostojnosti nanaša na pooblastila, dana odgovornim za zadevno skupino delavcev, da razmeroma svobodno in neodvisno organizirajo delo v tej skupini ter zlasti da dajejo navodila in dodeljujejo naloge podrejenim delavcem iz te skupine, in to brez neposrednega vmešavanja drugih organizacijskih struktur delodajalca (zgoraj navedena sodba Scattolon, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 33 To ugotovitev potrjuje tudi člen 6(1), prvi in četrty pododstavek, Direktive 2001/23, v zvezi z zastopanjem delavcev, v skladu s katerim se ta direktiva uporablja za vsak prenos, ki izpolnjuje pogoje iz njenega člena 1(1), ne glede na to, ali prenesena gospodarska enota ohrani svojo samostojnost v strukturi pridobitelja ali ne (glej v tem smislu sodbo z dne 12. februarja 2009 v zadevi Klarenberg, C-466/07, ZOdl., str. I-803, točka 50).
- 34 V tem členu 6(1), prvi in četrty pododstavek, uporaba pojma „ohraniti“ namreč pomeni, da mora prenesena enota v vsakem primeru obstajati pred prenosom.
- 35 Če bi se torej v postopku v glavni stvari izkazalo, da zadevna prenesena enota pred prenosom ni imela zadostne funkcionalne samostojnosti, kar mora preveriti predložitveno sodišče, navedeni prenos ne bi spadal v okvir Direktive 2001/23. V teh okoliščinah naj iz navedene direktive ne bi izhajala obveznost ohranitve pravic delavcev pri prenosu.
- 36 Vendar ne gre razumeti, da navedena direktiva državi članici prepoveduje, da bi določila ohranitev pravic delavcev v položaju, kakršen izhaja iz prejšnje točke te sodbe.
- 37 V tretji uvodni izjavi te iste direktive je namreč navedeno, da je treba urediti varovanje delavcev v primeru, ko se spremeni delodajalec, in zlasti zagotoviti, da se njihove pravice ohranijo.
- 38 S tem navedena uvodna izjava poudarja tveganje, ki ga za ohranitev pravic delavcev pomeni sprememba delodajalca v podjetju in potrebo, da se delavci pred tem tveganjem zavarujejo s sprejetjem prilagojenih določb.
- 39 Zato zgolj neobstoj funkcionalne samostojnosti enote, ki se prenaša, ne more pomeniti ovire, da država v svojem notranjem pravu ne bi zagotovila ohranitve pravic delavcev po spremembi delodajalca.
- 40 To ugotovitev potrjuje tudi člen 8 Direktive 2001/23, ki določa, da ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da uporabljajo ali sprejmejo za delavce ugodnejše zakone ali druge predpise.
- 41 Namen te direktive je namreč le delna uskladitev zadevnega področja in ne vzpostavitev enotne stopnje zaščite za vso Unijo na podlagi skupnih meril, pač pa zagotovitev, da je zainteresirani delavec v odnosih s pridobiteljem tako zaščiten, kot je bil v odnosih z odsvojiteljem v skladu s pravnimi pravili zadevne države članice (glej v tem smislu sodbi z dne 12. novembra 1992 v zadevi Watson Rask in Christensen, C-209/91, Recueil, str. I 5755, točka 27, in z dne 6. novembra 2003 v zadevi Martin in drugi, C-4/01, Recueil, str. I-12859, točka 41).
- 42 Glede na vse navedeno je treba na prvo postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1)(a) in (b) razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, če zadevni del podjetja ni funkcionalno samostojna gospodarska enota, ki bi v času prenosa že obstajala.

Drugo vprašanje

- 43 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(1)(a) in (b) Direktive 2001/23 razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, tudi če družba odsvojiteljica pridobiteljico po delnem prenosu v celoti nadzoruje.

Dopustnost

- 44 Družbi Telecom Italia in TIIT menita, da drugo vprašanje ni dopustno, ker pomeni presojo dejanskega stanja.
- 45 V zvezi s tem je treba navesti, da želi predložitveno sodišče z vprašanjem, ali se Direktiva 2001/23 uporablja, tudi če družba odsvojiteljica pridobiteljico po delnem prenosu v celoti nadzoruje, izvedeti, ali se to nanaša na razlago te direktive in zato prava Unije.
- 46 Ker je Sodišče na podlagi člena 267, prvi odstavek, PDEU pristojno za predhodno odločanje o vprašanih glede razlage prava Unije, je drugo vprašanje, ki ga je postavilo Tribunale di Trento, dopustno.

Utemeljenost

- 47 Najprej, iz nobene določbe Direktive 2001/23 ne izhaja, da je zakonodajalec Unije določil, da je neodvisnost odsvojitelja od pridobitelja, pogoj za uporabo te direktive.
- 48 Zatem je treba spomniti, da je Sodišče že pred tem odločilo, da je namen Direktive 77/178, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/50, ki je bila v bistvu razveljavljena in nadomeščena z Direktivo 2001/23, urediti vsako pravno spremembo delodajalca, če so izpolnjeni drugi pogoji, ki jih direktiva določa in se torej lahko uporablja za prenos med dvema hčerinskima družbama iste skupne, ki pomenita ločeni pravni osebi in imata posebna delovna razmerja s svojimi zaposlenimi. Okoliščina, da imata zadevni družbi ne le iste lastnike, pač pa tudi isto upravo, iste poslovne prostore in iste izdelke, v zvezi s tem ni upoštevana (sodba z dne 2. decembra 1999 v zadevi Allen in drugi, C-234/98, Recueil, str. I-8643, točka 17).
- 49 Ni razloga, da ima za uporabo te direktive enotnost ravnanja matične družbe in njenih hčerinskih družb na trgu prednost pred formalno ločitvijo teh družb, ki so ločene pravne osebe. Takšna rešitev, ki bi namreč pomenila izključitev prenosov družb iste skupine iz področja uporabe direktive, bi bila ravno v nasprotju z namenom te direktive, ki je v zagotavljanju ohranitve pravic delavcev v primeru spremembe delodajalca, z omogočanjem, da ostanejo v službi novega delodajalca pod istimi pogoji, kot so bili dogovorjeni z odsvojiteljem (zgoraj navedena sodba Allen in drugi, točka 20).
- 50 Zato primer, kakršen je v postopku v glavni stvari, ko družba odsvojiteljica v celoti nadzoruje pridobiteljico, kar je razvidno iz tesne medsebojne poslovne vezi in porazdelitve poslovnega tveganja, ne more pomeniti ovire za uporabo Direktive 2001/23.
- 51 Nazadnje, drugačna razlaga bi omogočala enostavno izogibanje želenemu namenu te direktive in ki je v skladu z ustaljeno sodno prakso zagotavljanje nadaljnjega obstoja obstoječih delovnih razmerij v okviru gospodarske enote, ne glede na spremembo lastništva (zgoraj navedena sodba Klarenberg, točka 40 in navedena sodna praksa).

- 52 Glede na predhodno navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1)(a) in (b) Direktive 2001/23 razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, tudi če družba odsvojiteljica pridobiteljico po delnem prenosu v celoti nadzoruje.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

1. Člen 1(1)(a) in (b) Direktive Sveta 2001/23 z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov, delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, če zadevni del podjetja ni funkcionalno samostojna gospodarska enota, ki bi v času prenosa že obstajala.
2. Člen 1(a) in (b) Direktive 2001/23 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalnemu predpisu, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki dopušča, da pridobitelj prevzame delovna razmerja odsvojitelja, tudi če družba odsvojiteljica pridobiteljico po delnem prenosu v celoti nadzoruje.

Podpisi